

13. pantā paredzētie noteikumi par iecelšanas atteikumu trešo valstu valstspiederīgajiem tāpat ir piemērojami tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība un kuri vēlas, šķērsojot Šengenas telpas ārējās robežas, atgriezties dalībvalstī, kas viņiem ir izsniegusi pagaidu uzturēšanās atļauju, taču neieceļot šajā nolūkā citas dalībvalsts teritorijā;

- 2) Regulas Nr. 562/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 81/2009, 5. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kas trešās valsts piederīgajam izsniedz atkārtotas iecelšanas vīzu šīs normas izpratnē, nevar ierobežot iecelšanu Šengenas telpā vienīgi ar (iecelšanas) vietām dalībvalsts teritorijā;
- 3) tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi neprasa paredzēt pagaidu pasākumus attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir atstājuši dalībvalsts teritoriju, kaut gan viņiem bija tikai pagaidu uzturēšanās atļauja, kas izsniegta uz laiku, kamēr tiek izskatīts pirmais uzturēšanās atļaujas pieprasījums vai patvēruma pieteikums, un kuri vēlas atgriezties šajā teritorijā pēc Regulas Nr. 562/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 81/2009, spēkā stāšanās.

⁽¹⁾ OV C 72, 5.3.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 12. jūnija spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Apvienotās lietas C-611/10 un C-612/10) ⁽¹⁾

(Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts — LESD 45. un 48. pants — Pagaidu darbs dalībvalstī, kas nav tā, kuras teritorijā darbs parasti tiek veikts — Ģimenes pabalsti — Piemērojamo tiesību akti — Dalībvalsts, kurā tiek veikts pagaidu darbs, bet kura nav kompetentā valsts, iespēja piešķirt pabalstus bērniem — Valsts tiesību normās paredzēta noteikuma par pārklšanās novēršanu piemērošana, izslēdzot šo pabalstu gadījumā, ja citā valstī tiek saņemts pielīdzināms pabalsts)

(2012/C 227/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Atbildētājas: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesfinanzhof — Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Migrējoša darba ņēmēja tiesības dalībvalstī, kurā viņš strādā, saņemt ģimenes pabalstus par saviem bērniem, kas dzīvo viņu izcelsmes dalībvalstī — Apstākļi, kuros persona ir pašnodarbināta persona savā izcelsmes dalībvalstī un četrus mēnešus veic algotu darbu citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kura savukārt grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij, kas atbilstoši šīm tiesību normām nav norādīta kā kompetentā dalībvalsts, piešķirt pabalstus bērnam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām migrējošam darba ņēmējam, kas veic pagaidu darbu tās teritorijā tādos apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, tostarp, ja ir konstatēts, ka, pirmkārt, attiecīgais darba ņēmējs nav zaudējis tiesības tādēļ, ka viņš izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties, jo viņš ir saglabājis savas tiesības uz tāda paša veida ģimenes pabalstiem kompetentajā dalībvalstī, un, otrkārt, ka ne šis darba ņēmējs, ne bērns, par kuru tiek prasīts minētais pabalsts, parasti nedzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kurā tiek veikts pagaidu darbs;
- 2) LESD normas par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, tās liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kāda izriet no Likuma par ienākumu nodokli (Einkommensteuergesetz) 65. panta, tiktāl, ciktāl tajā paredzēta nevis pabalsta samazināšana par citā valstī saņemta pielīdzināma pabalsta summu, bet šī pabalsta izslēgšana.

⁽¹⁾ OV C 103, 2.4.2011.